

עירוב בעקבות סגר הקורונה

בצל הקורונה, הסגר וההגבלות החדשות מהיום, שגם קיום התפילות יהיו רק במקום פתוח. יוצאים אלפי בני ישראל לחצרות בתי הכנסת ולחצרות הבתים, לערוך תפילות. ויש לברר באלו אופנים מותר לטלטל במקומות שאין בהם עירוב תקין ומהודר.

היתר הטלטול נצרך כדי שיהיה מותר לקחת **סידור מהבית לחצר**, ואפילו לקחת בחצר עצמה ארבע אמות, חומש, או **כסא לשבת בריחוק מאנשים אחרים**, להביא **ספר תורה** מבית הכנסת לחצר, או להוליך אותו לבימה המאולתרת במרכז החצר,

לכל זה צריך שיהיה "עירוב חצרות"

כמה זה ארבע אמות? כ 2 מטר!

שיעור ההרחקה שנקבע על ידי משרד הבריאות, תואם לשיעור המקום שנתנה התורה להגדרת הטלטול מחוץ למקום שהאדם עומד בו. ולכן כעת כל התרחקות מאדם אחר, דורשת עירוב.

במקום שהעירוב הכללי לא ברמה מספיק טובה, או למי שרגיל שלא לסמוך על העירוב שבשכונה מסיבות טובות שאין כאן המקום להאריך. יש לעשות עירוב נפרד לחצר.

איך עושים את העירוב בצורה הכי פשוטה,

שתהיה ברורה גם למי שלא למד הלכות עירובין?

3 כללים בסיסיים -

1. **היקף מחיצות מסביב לחצר**, כלומר שיהיו גדרות מכל ארבעת הצדדים, שיוצרים היקף מושלם מסביב

לחצר, או לחלק מהחצר שבה משתמשים. וכן אפשר להקיף שתי חצרות יחד.

גובה הגדר – **י' טפחים** = 98 ס"מ לשיעור חזו"א, 80 ס"מ לשיעור רח"נ, וי"א 75.5 ס"מ. ושלא יהיה מתחתיה חלל גובה ג' טפחים (מחיצה תלויה).

מאחר ונחלקו כמה הוא שיעור טפח, לכן יש ללכת לחומרא ולהתיר את המחיצה רק אם היא מתחילה בתוך 22 ס"מ מהרצפה, ומגיעה עד גובה 98 ס"מ לפחות.

לא משנה מאיזה חומר, קיר, ברזל, עץ, או כל דבר. בתנאי שיעמוד יציב **ולא יתנדנד ברוח**.

במקום שהגדר מסביב לחצר אינה שלימה, ניתן להשתמש בקירות הבנין ולהיעזר בקרשים של הסוכה להשלים ולסגור מהבנין עד גדרות החצר הקימות. וכן לעשות צורת הפתח כדלהלן.

לגבי גדר חי, כגון עצים ושיחים גבוהים ששתלו מסביב לחצר. צריך שהשיח יהיה צפוף, שלא יהיה רווח ג' טפחים, שלא יתנדנד ברוח, ושלא יהיה מתחתיו בין הגזעים חלל ג' טפחים (מצוי שהחלק התחתון דליל).

כללים נוספים:

"עומד מרובה על הפרוץ" – מועיל להתיר רק פתחים קטנים, עד י' אמות שהם 4.80 לשיעור רח"נ. [ויש מחמירים עד 4.55], בתנאי שיש באותו צד בפני עצמו רוב סגור. ורק כשהגדר השלימה [העומד המרובה] עומדת בקו ישר עם הפתח [הפירצה], ופוגש בהמשך של הגדרות. ולא כשחסר בפינה או בגדר מסתובבת, שזו "פירצה בקרן זוית" ואפילו ג' טפחים יאסרו את כל העירוב! אם יש קטע נמוך מ' טפחים, נחשב לכלום.

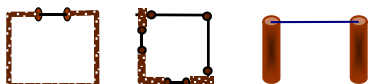
יש אומרים שנכון להקפיד שכל הגדר תהיה שלימה, ולא להתיר בעומד מרובה בלי לשאול ת"ח שמתעסק ובקי בענין זה, עקב המורכבות של פרטי הדינים. [בקיעת רבים, עומד מחוץ לרשות, סילוק, צואר בקבוק, ועוד].

"פי תקרה יורד וסותם" – אינו מועיל בהרבה מקרים, בפרט בבנין על עמודים שפתוח מג' רוחות. וצריך בקיאות גדולה בדינים אלו, ואין כאן המקום להאריך. לכן לא מומלץ להשתמש בו ללא ראיית מומחה.

צורת הפתח מהי?

תחליף לגדר, כגון בפתחים, או בגדר שנשברה, נמוכה, חסרה, שטח פתוח. בכל אלו הפתרון ליצור מחיצה דינית, על ידי שהמקום יהיה כפתח.

התנאים לעשיית צורת הפתח – שני עמודים, וחוט שישמש משקוף קשור מעל העמודים.

חוט שקשור מסביב לעמוד, מהצד, פסול!
ניתן להעמיד תחתיו לחי, שישמש במקום עמוד נוסף.
החוט צריך להיות מתוח, א. שלא יתנדנד ברוח, ב. שלא ישקע כלפי מטה.
גובה העמוד, י' טפחים. ויתחיל בתוך ג' טפחים לקרקע. [הגובה בסנטימטרים, כנ"ל בגדר].
העמוד צריך לעמוד ישר, באופן שיהיה מתחת החוט קו ישר של עמוד עד לקרקע. ולכן חשוב שיהיה רחב
לפחות כ 10 ס"מ.
העמודים צריכים להיות סמוכים תוך ג' טפחים לגדרות, כדי שלא תהיה "פירצה".
לחי – תחליף לעמוד, וחייב להיות מכוון מתחת החוט!
גבהו י' טפחים, ועושים אותו רחב (בדרך כלל 20-30 ס"מ) כדי שיהיה ברווח ודאי מתחת החוט, [וגם יציל
מעט על מקרה שהחוט יתרופף ויתנדנד מעט או ישקע].

2. **פת עירוב חצרות**, כל עירוב צריך שיהיה בתוך השטח שלו, ולכן כשבאים לעשות עירוב לבנין, צריך
שמישהו בבנין יעשה עירוב עם פת.

4 כללים להנחת הפת.

א. לקחת פת בשיעור נפח 800 סמ"ק, כגון, חלה אחת, 3-4 לחמניות, 400 גרם מצות.
ב. בעל הפת יתן לאדם אחר שיגביה ויזכה בה לכל מי שיימצא בעירוב בשבת / בשבתות ובימים טובים.
[עדיף לזכות לכל בני העיר, לכל מי שיכול להצטרף לעירוב זה / ולמי שיצטרף בעתיד].
ג. להניח בבית בחדר שיש בו ד' על ד' אמות לפחות, 2.32 מטר לשיעור חזו"א. לשים לב שלא להניח
בחדר צר וארוך, כגון מטבח צר.
ד. לומר נוסח לעשיית עירוב. הנוסח המקוצר הוא: "הרי זה לעירוב חצרות, ואם צריך יהא גם לשיתוף
מבואות". הנוסח הארוך, מופיע במשנ"ב (סי' שס"ו ס"ק פ"ג).
לא מברכים על עירוב זה, כי עושים אותו רק לחומרא, ומכוונים שאם העירוב הכללי טוב, אנו מצטרפים
איתו ולא נחלקים לערב לבד.

3. **שכירות רשות מגוי או מחלל שבת**, שגר בבנין או בתוך החצר שהקפנו במחיצות.
הטעם הוא, משום שחז"ל תקנו שאם יש גוי או מומר [מחלל שבת בפרהסיא], שגר בשטח העירוב, הוא
פוסל את העירוב של הפת.

הפתרון הוא, לשכור את הרשות שלו [המקום שלו].
שכירות מהגוי: יאמר לגוי, "אני שוכר ממך, את רשותך [מקומך], למשך עשרים שנה, עבור כל
המשתתפים בעירוב בתקופה הנ"ל". ויתן פרוטה לגוי לקנין.
שכירות משכירו ולקיטו: פירושו, ניתן לשכור גם מאדם אחר שיש לו רשות להניח חפץ בבית הגוי.
וכך עושים במקומות שחוששים שהגוי לא יסכים, מבקשים ממנו שישמור חפץ מסוים בביתו, אפילו בלי
שידע שיש קשר לעירוב. ואחרי שהגוי מניח את החפץ בביתו הולך המפקיד ומשכיר לאדם אחר את דירת
הגוי.

נוסח השכירות מהמפקיד, כנ"ל, ויתן למפקיד פרוטה לקנין, ללא ידיעת הגוי.

**מאמר זה כולל את הדברים הבסיסיים, ואינו כולל את כל פרטי ההלכות המורכבות
לשאלות בעניני עירובים, ניתן לפנות ל"מוקד העירוב בארץ הקודש" - 05484-833-20**

לשיעורי הדרכה דיגיטליים - מכון הלכה למעשה - A532534735@GMAIL.COM

חדש! עקב המצב - ניתן לשלוח תמונות של שאלות למייל - A83320@GMAIL.COM

זכות קדימה לשולחים עד השעה 12:00

